

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عنوان : داستان فلسطین

موضوع : دو درس از روز قدس

مناسبت : روز قدس ۱۴۰۰

کانال منبر آسمانی @m_asemani

سخنرانی : ۲۸۱

داستان فلسطین به زبان ساده

خیلی ها هنوز که هنوز سالها از اشغال سرزمین فلسطین می گذرد ولی باز نمی دانند که در آن سرزمین چه اتفاقی افتاده است. امروز ما از زبان رهبر معظم انقلاب به بیانی ساده عرض می کنیم که داستان فلسطین چیست؟

اصل ماجرا این است که یک عده از یهودیان متنفذ در دنیا به فکر ایجاد یک کشور مستقل برای یهودیها افتادند. از فکر اینها دولت انگلیس استفاده کرد و خواست مشکل را حل

کند. البته آن‌ها قبلاً به فکر بودند به اوگاندا بروند و آنجا را کشور خودشان قرار دهند. مدتی به فکر افتادند به طرابلس، مرکز کشور لیبی بروند؛ لذا رفتند با ایتالیایی‌ها که آن وقت طرابلس در دست آن‌ها بود صحبت کردند؛ اما ایتالیایی‌ها به این‌ها جواب رد دادند؛ بالاخره با انگلیسی‌ها کنار آمدند.

انگلیسی‌ها آن وقت در خاورمیانه اغراض بسیار مهمّ استعماری داشتند؛ دیدند خوب است که این‌ها به این منطقه بیایند. اوّل به عنوان یک اقلیت وارد شوند، بعد بتدریج توسعه پیدا کنند و گوشه‌ای را، آن هم گوشه‌ی حسّاسی را بگیرند چون کشور فلسطین در نقطه‌ی حسّاسی قرار دارد و دولت تشکیل دهند و جزو متحدین انگلیس باشند و مانع شوند از اینکه دنیای اسلام بخصوص دنیای عرب در آن منطقه اتّحادی به وجود آورد. درست است که اگر دیگران هوشیار باشند، دشمن می‌تواند اتّحاد ایجاد کند؛ اما دشمنی که از بیرون آن‌طور حمایت

می‌شود، با ترفندهای جاسوسی و با روشهای گوناگون می‌تواند اختلاف ایجاد کند که همین کار را هم کرد: به یکی نزدیک شود، یکی را بزند، یکی را بکوبد، با یکی سختی کند.

بنابراین، در درجه‌ی اوّل کمک کشور انگلیس و بعضی کشورهای غربی دیگر بود. بعد این‌ها بتدریج از انگلیس جدا و به امریکا متصل شدند. امریکا هم این‌ها را تا امروز زیر بال خودش گرفته است. این‌ها به این معنا کشوری به وجود آوردند و آمدند کشور فلسطین را تصرف کردند.

چگونه فلسطین تصرف شد؟

تصرفشان هم این طوری بود:

اوّل با جنگ نیامدند؛ اوّل با حيله آمدند، رفتند زمینهای بزرگ فلسطین را که زارعان و کشاورزان عرب روی آن‌ها کار می‌کردند و خیلی هم سرسبز و آباد بود، با قیمت‌های چند برابر قیمت اصلی، از صاحبان و مالکان اصلی این زمینهای بزرگ

که در اروپا و امریکا بودند خریدند؛ آن‌ها هم از خدا خواستند و زمینها را به این یهودیها فروختند. البته دلال‌هایی هم داشتند که نقل کرده‌اند یکی از دلال‌هایشان همین «سید ضیاء» معروف، شریک رضا خان در کودتای ۱۲۹۹ بود که از اینجا که به فلسطین رفت، آنجا دلال خرید زمین از مسلمانان برای یهودیها و اسرائیلیها شد! زمینها را خریدند؛ زمینها که ملک این‌ها شد، با روشهای واقعاً بسیار خشن و همراه با سبعت و سنگدلی، بتدریج شروع به اخراج زارعان از این زمینها کردند. در جایی می‌رفتند، می‌زدند، می‌کشتند و در همین هنگام افکار عمومی دنیا را هم با دروغ و فریب به طرف خودشان جلب می‌کردند.

این تسلط غاصبانه‌ی صهیونیستها بر فلسطین سه رکن داشت:

رکن اول: قساوت با عربها

یک رکنش عبارت از قساوت با عربها بود. برخوردشان با صاحبان اصلی، با قساوت و با سختی و خشونت شدید همراه بود. با اینها هیچ گونه مدارا نمی کردند.

رکن دوم: دروغ به افکار عمومی دنیا

این دروغ به افکار عمومی دنیا، یکی از آن حرفهای عجیب است. این قدر اینها به وسیلهی رسانه‌های صهیونیستی که دست یهودیها بود، دروغ گفتند هم قبل از آن و هم بعد از آن، این دروغها گفته می‌شد که به خاطر همین دروغها بعضی از سرمایه‌داران یهودی را گرفتند! خیلی‌ها هم دروغهای آنها را باور کردند.

دروغ به افکار عمومی! همیشه سعی می‌کردند خودشان را مظلوم جلوه دهند؛ الآن هم همین‌طور است! در این مجلات امریکایی مثل «تایم» و «نیوزویک» که بنده گاهی به اینها

مراجعه دارم، اگر کوچک‌ترین حادثه‌ای علیه یک خانواده‌ی
یهودی اتفاق بیفتد، عکس و تفصیلات و سنّ کشته شده و
مظلومیت بچه‌هایش را بزرگ می‌کنند؛ اما صدها و هزارها
مورد قساوت نسبت به جوانان فلسطینی، خانواده‌های فلسطینی،
بچه‌های فلسطینی، زنهای فلسطینی، در داخل فلسطین اشغال
شده و در لبنان اتفاق می‌افتد، ولی کمترین اشاره‌ای به آنها
نمی‌کنند!

رکن سوم: لابی کردن با کشورها

رکن سوم هم ساخت و پاخت، مذاکره و به قول خودشان
«لابی» است. بنشین با این دولت، با آن شخصیت، با آن
سیاستمدار، با آن روشن‌فکر، با آن نویسنده، با آن شاعر،
صحبت و ساخت کن!

کار این‌ها تا به حال سه رکن داشته است که توانسته‌اند این
کشور را با این فریب و با این خدعه بگیرند. آن وقت قدرتهای

خارجی هم با این‌ها همراه بودند؛ که عمده انگلیس بود. سازمان ملل و قبل از سازمان ملل، جامعه‌ی ملل هم که بعد از جنگ برای به اصطلاح مسائل صلح تشکیل شده بود همیشه از این‌ها حمایت کردند؛ مگر در موارد معدودی.

در همان سال ۱۹۴۸، جامعه‌ی ملل قطعنامه‌ای صادر نمود و فلسطین را بدون دلیل و بدون علّت تقسیم کرد. گفت پنجاه و هفت درصد از سرزمین فلسطین متعلق به یهودیهاست؛ در حالی که قبل از آن، در حدود پنج درصد زمینهای فلسطین متعلق به این‌ها بود! آن‌ها هم دولت تشکیل دادند و بعد هم قضایای گوناگون و حمله به روستاها و شهرها و خانه‌ها و حمله به بی‌گناهان ائتفاق افتاد. البته دولتهای عرب هم کوتاهیایی کردند. چند جنگ ائتفاق افتاد.

در جنگ ۱۹۶۷، اسرائیلیها توانستند با کمک امریکا و دولتهای دیگر، مبالغی از زمینهای مصر و سوریه و اردن را تصرف کنند.

بعد، در جنگ ۱۹۷۳ که این‌ها شروع کردند، باز به کمک آن قدرتها توانستند نتیجه‌ی جنگ را به نفع خودشان قرار دهند و زمینهای دیگری را تصرف کنند. هدف اسرائیل، توسعه است. دولت صهیونیستی به سرزمین فلسطین فعلی هم قانع نیست. اوّل یک وجب جا می‌خواستند، بعد نصف زمین فلسطین را گرفتند، بعد همه‌ی سرزمین فلسطین را گرفتند، بعد به کشورهای همسایه‌ی فلسطین مثل اردن و سوریه و مصر تجاوز کردند و زمینهای آنها را گرفتند.

الآن هم هدف اساسی صهیونیزم، ایجاد اسرائیل بزرگ است. البته این روزها کمتر اسم می‌آورند؛ سعی می‌کنند کتمان کنند. باز هم به افکار عمومی دروغ می‌گویند. چرا؟ چون در این

مرحله‌ای که الآن هستیم، احتیاج دارند که هدفهای توسعه‌طلبانه‌ی خود را کتمان کنند!^۱

درس‌های روز قدس

یک سوالی که اینجا مطرح میشود این است که ما مسلمانان چه درس‌های باید از روز قدس دریافت کنیم؟

۱. مبارزه با دشمن

یکی از درس‌هایی که میشود از روز قدس گرفت دشمن‌شناسی و مبارزه همه‌جانبه با دشمن است. در قرآن کریم بیش از ۱۵۰۰ آیه درباره دشمن‌شناسی وجود دارد. این نشانه بر مهم بودن موضوع دشمن‌شناسی است.

بعضی‌ها از مردم میگویند که چرا شما شعار مرگ بر آمریکا یا مرگ بر اسرائیل سر مدهید؟ چرا دشمن‌سازی میکنید؟

^۱ حضرت‌ایت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران در خطبه‌های نماز جمعه

جواب این سوالات همین آیات است که دلالت بر دشمن شناسی و مبارزه با دشمنان دین خدا دارد تا ما مسلمانان را متوجه این مطلب کند که شما دشمن دارید و یک لحظه دست از او برندارید.

خداوند متعال در سوره مائده می فرماید :

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^۲

کیفر آنان که با خدا و پیامبرش می جنگند، و در زمین به فساد و تباهی می کوشند، فقط این است که کشته شوند، یا به دارشان آویزند، یا دست راست و پای چپشان بریده شود، یا از

وطن خود تبعیدشان کنند. این برای آنان رسوایی و خواری در دنیاست، و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است.

و آیات متعدد دیگر در این زمینه وجود دارد. که اگر بخواهیم بحث کنیم ده ها ساعت باید وقت شما عزیزان را بگیریم.

۲. مبارزه با ظالم

یکی دیگر از درس‌هایی که میتوان از روز قدس گرفت آن است که به ما می‌آموزد که نه تنها با دشمنان خود بلکه باید با همه ظالمان عالم مبارزه کنید زیرا ظالم برای همه مردم عالم خطرناک است.

چرا با این همه مشکلات باید به فلسطین کمک کنیم؟

بعضی‌ها می‌گویند ما چرا باید به فلسطین و یا کشورهای دیگر کمک کنیم؟ با این که خودمان مشکل داریم چرا باید به کشورهای دیگر کمک کنیم؟ و از این ضرب‌المثل‌های

انگلیسی را مطرح می کنند که چراغی که به خانه رواست به مسجد حرام است .

در جواب به این عزیزان باید گفت که منطق دین ما کمک کردن به مظلوم است . در دین و منطق دینداری هیچ گاه مرزهای جغرافیایی تعریف نشده است . یعنی هر جای عالم یک مظلوم باشد دین ما به ما امر کرده است که به آن مظلوم کمک کنیم .

حضرت امیرالمومنین علی ع در یک بیان بسیار زیبا در وصیت نامه الهی خودشان به حسنین ع در همین روزها می فرمایند :

کونا للظالم خصماً و للمظلوم عوناً^۳

یعنی همیشه با ستمگران در ستیز باشید و همیشه حامی مظلومین عالم باشید.

چنانکه امام رضاع در یک بیان زیبا فرموده اند:

^۳ نهج البلاغه قسمتی از نامه ۴۷

هر کس از کاری راضی باشد مثل کسی است که آن را انجام داده، و اگر کسی در مشرق کشته شود و دیگری در مغرب از این قتل راضی باشد، نزد خدا با قاتل شریک خواهد بود.^۴

این را باید به کسانی یاد آور شد که میگویند تعرض و حمله به مسلمانان سوریه و فلسطین به ما چه ربطی دارد. این خلاف اصول و منش اهل بیت ع است. و همچنین در یک روایت دیگر امام علی ع فرمودند:

کسی که ظلم می کند، و کسی که با او همکاری دارد و کسی که بدان رضایت دارد، «هرسه» شریک اند.^۵

این در حالی است که برای یاری کنندگان مظلومین هم بشارتهایی وجود دارد از جمله آنکه: پیامبر خدا ص فرمودند: خداوند عزّ و جلّ به داوود ع وحی فرمود که:

^۴ عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۱، ص ۲۷۳

^۵ الخصال، ج ۱، ص ۱۰۷

یا داوودَ ، إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يُعِينُ مَظْلُومًا أَوْ يَمْشِي مَعَهُ فِي
مَظْلَمَتِهِ إِلَّا أُثِّبَتْ قَدَمَيْهِ يَوْمَ تَزُلُّ الْأَقْدَامُ^٦

ای داوود! هیچ بنده ای نیست که ستمدیده ای را یاری رساند
یا در ستمی که بر او رفته با او همدردی کند ، مگر این که
گامهای او را در آن روزی که گامها می لغزد ، استوار نگه می
دارم.

نکته ای مهم از روایت

نکته بسیار مهمی که از این روایات به دست می آید این است
که اعتراض یک مسلمان در برابر ظلم، منحصر به کشور و دین
خودش نبوده و نارضایتی او نیز نه تنها در حد اعتراض زبانی،
بلکه امری قلبی و درونی است . بدین ترتیب اگر ظلم کسی
ثابت شود، آن ظلم یکی از مهم ترین مصادیق منکر بوده و
دیگر سکوت در مقابل آن جایز نخواهد بود.

^٦ کنز العمال، ج ١٥، ص ٨٧٢

آخرین نکته

حرف آخری که باید در روز قدس یادآوری کنیم این است که اسرائیل به خوبی بداند که ما منتظر کشیده شدن شمشیر انتقام هستیم تا به امر رهبر معظم جهان اسلام سرهای شما را به صورت منظم روی سینه ترسویتان بگذاریم و کمی از انتقام بدن تکه تکه حاج قاسم ، ابومهدی المهندس، عماد مغنیه، فخری زاده ، سردار حجازی و شهدای هسته ای و کودکان مظلوم لبنان و فلسطین را از شما بگیریم، آن روز بسیار نزدیک است. منتظر باش